

Székelýj3-vízesés

Őszintén, amikor meghalottam hogy 11 kilométert fogunk túrázni azt hittem valaki viccel. Úgy voltam vele hogy jó, legyen, legalább nem az iskola padba ülök. De akkor még nem tudtam hogy ez a nap fárasztó de minden percét megérte. Az út elején még mindenki energikus volt, jóvolt a hangulat, nevettünk, és jókat beszélgettünk és így gyorsabban el is telt az út. De a táj már az elejétől gyönyörű volt: hatalmas fák, sziklák, patakok. A levegő friss volt, és minden olyan nyugodt. A madarak csicseregtek.

Amikor odaértünk a vízeséshez ez volt az a pillanat amikor mondtam magamban hogy ez a túra tényleg megérte, aztán csináltunk sok fotót és élveztük a vízesés csobogását. A vízesés hatalmas volt és nagyon szép. A legjobban azt tetszett benne és mind a négy napban hogy egy kicsit kiszakadtunk az unalmas hétköznapiokból és egy kicsit együtt lehetett az osztály a sulin kívül is. És mivel nem olyan gyakran túrázok ezért büszke is voltam magamra mivel gyalog eljutottam egy gyönyörű természetilátványhoz.

Hazafelé már nem volt akkora lelkesedés de inkább csak azért mert mindenki már elvolt fáradva. De amikor már majdnem leértünk volt egy kutyas aki a fiúkkal feljött a vízesésig utána pedig le, és megmutatta nekik a kölykeit és ott egy kis ideig kutyaáztunk utána pedig mentünk tovább. Nagyon cukik voltak, és nagyon selymes volt a szőrük. Számomra ez volt a legszebb hely a kirándulás folyamán és sok jó emlék és szép fotó fűződik a helyhez. Azért választom ezt a legjobbnak az egész út során, hanem valamit adott is mivel nem minden nap egy vízesés lábánál és érzi azt hogy ott és akkor minden rendben van.